

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošana apelācijas sūdzības iesniedzējam, ko Vispārējā tiesa ir izdarījusi tās spriedumā un Komisija – apstrīdētajā lēmumā, radot nepamatotu diskrimināciju.

(¹) Atalgojuma un individuālo tiesību biroja 2018. gada 19. marta lēmums anulēt apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesības uz ekspatriācijas pabalstu un ceļa izdevumu kompensāciju no 2017. gada 1. decembra.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 22. decembrī iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) – Avis Autovermietung Gesellschaft mbH/Verein für Konsumenteninformation

(Lieta C-701/20)

(2021/C 98/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Avis Autovermietung Gesellschaft mbH

Atbildētāja: Verein für Konsumenteninformation

Prejudiciālais jautājums

Vai tiesību normas, kas ietvertas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (¹) (Vispārīgā datu aizsardzības regula; turpmāk tekstā – “Vispārīgā datu aizsardzības regula”) VIII nodaļā, it īpaši 80. panta 1. un 2. punktā, kā arī 84. pantā 1. punktā, nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas – līdztekus iejaukšanās pilnvarām, kas piemīt uzraudzības iestādēm, kuru kompetencē ir regulas piemērošanas uzraudzība un izpilde, un datu subjektu tiesību aizsardzības līdzekļiem –, neatkarīgi no individuālu datu subjektu konkrētu tiesību pārkāpumiem un bez datu subjekta pilnvarojuma par Vispārīgās datu aizsardzības regulas pārkāpumiem konkurentiem, no vienas puses, un atbilstoši valsts tiesībām pilnvarotām apvienībām, iestādēm un kamerām, no otras puses, piešķir tiesības vērsties pret pārkāpēju ar civilprasību tiesā jautājumos, kas skar negodīgas komercprakses aizlieguma neievērošanu vai tiesību aktu patērētāju tiesību aizsardzības jomā pārkāpumu vai aizliegumu izmantot spēkā neesošus Vispārējos darījumu nosacījumus?

(¹) OV 2016, L 119, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 28. decembrī Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2020. gada 15. oktobra spriedumu lietā T-307/18 Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija

(Lieta C-718/20 P)

(2021/C 98/09)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd (pārstāvji: K. Adamantopoulos, dikigoros, un P. Billiet, advocaat)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

— pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu;

- apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītos prasījumus Vispārējā tiesā un atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/330⁽¹⁾, ciktāl tā attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju, atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. pantam;
- piespriest atbildētājai atļūdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus, kas radušies saistībā ar šo apelācijas sūdzību, kā arī tiesvedībā Vispārējā tiesā lietā T-307/18.

Pakārtoti, apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu:

- nodot lietu Vispārējai tiesai lemšanai par jebkuru no apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītajiem pamatiem atkarībā no tiesvedības stadijas un
- atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, secinādama, ka šajā lietā Komisija esot savlaicīgi piedāvājusi apelācijas sūdzības iesniedzējai iepazīties ar visiem būtiskiem faktiem un apsvērumiem. Ja Komisija būtu izpildījusi savus pienākumu atbilstoši Regulas (ES) 2016/1036⁽²⁾ ("Pamatregula") 20. panta 2. un 4. punktam, apelācijas sūdzības iesniedzēja būtu sniegusi Komisijai būtiskus komentārus, un konstatējums par dempingu būtu bijis apelācijas sūdzības iesniedzējai labvēlīgs. Vispārējā tiesa esot arī sagrozījusi faktus, atzīdama, ka stiprināšanai un urbšanai izmantojamo SSSPT (nerūsējošā tērauda bezšuvju caurules un caurulītes) kategorija tika noteikta, atsaucoties uz Indijas ražotāju sniegtajiem izstrādājumu kontroles numuriem.

Atbilstoši otrajam pamatam – pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda, uzskatot, ka saskaņā ar Pamatregulas 2. panta 7. punktu pieņemto Savienības aktu tiesiskums nevar tikt pārskatīts, ņemot vērā Protokolu par Ķīnas Tautas Republikas pievienošanu PTO. Pakārtoti – pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda, neatzīstot, ka Pamatregulas 2. panta 7. punkts ir uzskatāms par šīs regulas 2. panta 1.–6. punkta izņēmumu un tas ir īpaši piemērojams tikai Ķīnas importam ES atbilstoši Protokola par Ķīnas Tautas Republikas pievienošanu PTO 15. panta 1. punkta d) apakšpunktam un tik ilgi, kamēr šīs normas ir spēkā. Saskaņā gan ar ES tiesībām, gan PTO tiesībām Komisija esot kļūdījusies, izmantojama Indiju kā analogo valsti apelācijas sūdzības iesniedzējas lietā. Ar šo metodi Komisija esot konstatējusi ļoti augstu dempinga starpību attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju, lai gan tādas nebūtu vispār, ja Komisija būtu piemērojusi Pamatregulas 2. panta 1.–6. punkta noteikumus. Turklāt Vispārējā tiesa vispār neesot pievērsusies problēmai par Indijas ražotāja neprecīzo informāciju, kuru tas sniedzis Komisijai, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 154. punkta un attiecīgi no turpmākajiem punktiem, lai gan tiesa ir pareizi izklāstījusi šo apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu pārsūdzētā sprieduma 150. punktā.

No trešā pamata izriet – Vispārējās tiesas konstatējumos esot pieļautas kļūdas, piemērojot Pamatregulas 2. panta 10. un 11. punktu, kuros Savienības iestādēm ir noteikts pienākums attiecībā pret apelācijas sūdzības iesniedzēju nodrošināt normālās vērtības un apelācijas sūdzības iesniedzējas eksporta cenas taisnīgu salīdzinājumu.

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējās tiesas konstatējumos esot pieļautas tiesību kļūdas un tajos esot sagrozīti fakti. Metodoloģija, kuru Komisija ir piemērojusi, noteikdama apelācijas sūdzības iesniedzējas "C" tipa SSSPT piemērojamos koeficientus, kā arī "stiprināšanai un urbšanai" izmantojamo apelācijas sūdzības iesniedzējas SSSPT normālo vērtību esot kļūdaina un neesot nodrošinājusi taisnīgu normālo vērtību apelācijas sūdzības iesniedzējai atbilstoši Pamatregulas 2. pantam, kā rezultātā attiecībā pret apelācijas sūdzības iesniedzēju dempinga starpība esot tikusi būtiski pārspīlēta. Ar šiem Vispārējās tiesas konstatējumiem esot pilnīgi ignorēta PTO Apelācijas institūcijas judikatūra *EC Fasteners* lietā.

Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, konstatējumā par apelācijas sūdzības iesniedzējas SSSPT cenu samazinājuma ietekmi Savienībā ietverot apelācijas sūdzības iesniedzējas SSSPT cenas, kas tikušas izmantotas muitas režīmā "ievešana pārstrādei".

- (¹) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2018/330 (2018. gada 5. marts), ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas, kura veikta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 11. panta 2. punktu, nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes nerūsējošā tērauda bezšuvju cauruļu un caurulišu importam (OV 2018, L 63, 15. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 8. janvārī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Itālija) – Sea Watch E.V./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Palermo

(Lieta C-14/21)

(2021/C 98/10)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Sea Watch E.V.*

Atbildētāji: *Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Palermo*

Prejudiciālie jautājumi

- A) Tiesai tiek jautāts, vai Direktīvas 2009/16/EK (¹) piemērošanas joma ietver, un tātad vai PSC (*Port State Control*, ostas valsts kontrole) var tikt veikta arī attiecībā uz kuģi, kuru karoga valsts klasifikācijas iestāde ir klasificējusi kā kravas kuģi [*cargo*], bet kas praksē sistemātiski veic tikai nekomerciālu darbību, proti, tā dēvēto SAR [*search and rescue*, cilvēku meklēšanas un glābšanas darbība] (kā darbība, kuru saskaņā ar saviem statūtiem veic [*Sea Watch E.V.*] un SW4 [kuģis *Sea Watch 4*]?)

Ja Tiesa [...] atzīs, ka [...] Direktīvas 2009/16/EK piemērošanas joma ietver arī kuģus (kuri praksē netiek izmantoti komercdarbībā), Tiesai tiek jautāts arī, vai tādējādi interpretētā direktīva nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā valsts tiesiskais regulējums, kas ir paredzēts [Leģislatīvā dekrēta] Nr. 53/2011 3. pantā, ar kuru ir transponēts Direktīvas 2009/16/EK 3. pants un kā 1. punktā savukārt ir tieši noteikta ostas valsts kontroles piemērošanas joma, ierobežojot to tikai ar kuģiem, kuri tiek izmantoti komerciāliem mērķiem, izslēdzot ne tikai izprieču kuģus, bet arī kravas kuģus, kuri praksē neveic – un tātad netiek izmantoti – komercdarbībā?

Visbeidzot, Tiesai tiek jautāts, vai turpretī varētu pamatoti uzskatīt, ka pēc 2017. gadā veiktajiem grozījumiem direktīvas piemērošanas jomā – daļā, kas ietver arī pasažieru kuģus – ietilpst kravas kuģi, kas sistemātiski veic cilvēku meklēšanas un glābšanas darbību, tādā veidā pielīdzinot jūrā izglābto cilvēku, kuru dzīvība tika apdraudēta, pārvadājumu pasažieru pārvadājumiem?

- B) Tiesai tiek jautāts, vai apstākļi, ka kuģi tika pārvadāti ievērojami lielāks cilvēku skaits nekā skaits, kas ir norādīts drošības aprīkojuma sertifikātā, kaut arī, ja tas notika pēc cilvēku meklēšanas un glābšanas darbības, vai katrā ziņā apstākļi, ka kuģa drošības aprīkojuma sertifikātā ir norādīts ievērojami mazāks cilvēku skaits nekā faktiski pārvadāto cilvēku skaits, var likumīgi ietilpt īpaši svarīgajos apstākļos, kas ir minēti Direktīvas 2009/16 I pielikuma II daļas 2.A punktā, vai neparedzētos apstākļos, kas ir minēti Direktīvas 2009/16/EK I pielikuma II daļas 2.B punktā, uz kuriem ir atsaucē minētās direktīvas 11. pantā?